

San i java: Javni komplot rušenja J. Imamovića

Više nije pitanje da li je unutrašnjim krvljenjima u aktuelno “najvećoj opozicijskoj stranci” nanešena ogromna šteta tzv. nenacionalističkom političkom društvu još uvijek “živih pjesnika” ljubitelja građanskih vrijednosti kod nas, nego da li je njena evidentna ogromnost dovoljno kardinalna da konačno potopi prema definitivnom historijskom gubitničkom zapečku i žilavu tuzlansku ekipu, navodno, socijaldemokrata na čelu sa “long-lasting” kontroverznim Gradonačelnikom Jasminom Imamovićem.

I to nije samo obična dilema, i zasigurno ulazi u sferu oštre, hamletovske crno-bijele političke depresivne neurastenije budućnosti i opstanka jednog cijelog svjetonazornog kruga u BiH, bez kojeg će naša zemlja postati i formalni provizorij nacionalističke preddisolutivne državne suštine. Ono o čemu ima smisla razglabati jesu ovi dramatični mjeseci, uključujući i slijedeću izbornu godinu, insajderskog drobljenja šire tuzlanske organizacijske strukture SDP-a koja nagovještava, i do sada, suštinski najorganiziraniji, doduše legitimni, odlučni opšti napad na lokalni politički tradicionalizam personificiran u Tuzlanskom gradonačelniku.

Naravno da su se za to stekli svi “potrebni i dovoljni uslovi” i samom golom činjenicom, bez obzira na raznorazne uzroke i motive, da su predsjednik i njegov egzemplarno nazalni, posilni, tj. (politički) sekretar izorno u BiH najmoćnijeg KO SDP TK ekspresno isključeni iz Stranke, povlačeći sa sobom još nedefinirani broj disidenata na razlitim razinama zakonodavne i izvršne vlasti, uz prida hiperostrvljenog lukavačkog načelničkog provincijaliziranog Dantesa. U tom kontekstu socijaldemokratskog “lomljenja na tri polovine”, te uzimajući sasvim racionalno činjenicu da su unazad najmanje dva lokal-izborna ciklusa, iz potpuno nerazumljivih, oportunističkih razloga, u Tuzli ostvarivane glasačke pobjede na poludemagoškom, striktno ideološki anahronom, rigidnom širenju straha po narativu “oni ili mi”, tj. Bakirova SDA ili mi ostali, ostaje “na ledu” ponavljanje te otrcane opcije. Čak postaje infantilna i slična ideja argumentacije kantonalnog koaliranja “enkista” sa SDA i njenim bljutavim izorno recikliranim polufabrikatima u skupštini TK, pošto je koliko do juče postojala “zeleno-crvena grande koalicija”, još uvijek otvoreno praktcirajuća u Gračanici i Živinicama, a mimikrijski u Gradačcu i sl.

Na drugoj strani, tuzlanska predugovječna i objektivizirano politički regresivna autoimuna opterećenja monopersonalne vladavine, proizvela su, sudeći samo po “glasačkoj apstinentskoj krizi”, ogromnu zasićenost

lokalnog puka monotonijom jednog načina razmišljanja, vođenja i sveukupnog upravljanja Gradom, koji su doveli do začuđujućih paradoksa u postavljanju lokalnih komunalnih i drugih prioriteta u Gradskoj upravi. Postoji zasigurno više takvih neuralgičnih područja, ali tu svakako spadaju famozna afera "15.maj", uvijek na ivici ekscesa aero zagađenje, svjesno neusvajanje Statuta Grada i time opstrukcija održavanja izbora u Mjesnim zajednicama, proces legaliziranje bespravno nadograđenih i izgrađenih (cca 10 hiljada ili više) objekata, gigantska gradska birokracija, pseudokorporativni status Javnih preduzeća/Ustanova i njihova obrazovno-profesionalna strukturna prekobrojnost, formalni status specifičnih ustanova kulture, politika ulaganja u sport i td. Svakako da se može principijelno i konkretno vrlo kritički govoriti i o generalnoj fiskalnoj budžetskoj politici, o "rentijerskom" urbanističkom planiranju Grada ili o više nego ozbiljnom problemu višegodišnjeg ekonomskog zaostajanja Tuzle od 12. do 15. mjesta na godišnjem statističkom pregledu razvijenosti gradova i općina u Federaciji BiH I td.

Naime, sve navedeno, čak gledano i kroz naočari "(ne)konstruktivne kritike", ili što god da je to, može pokazati da je odabir okvira pobjednički obećavajuće ukupne političke populističko-demagoške kampanje u Tuzli značajno sužen i da razinu realistične političke pragmatične racionalnosti treba sniziti na statistički inicijalno "gubitničku". To je barem potpuno jasno, samo komparativno promatrajući rezultate Opštih izbora u Gradu i uobičajene respektivne trendove posljedica unutarpartijskih ratova.

Nema potrebe otvoreno ne reći da je projekat rušenja Jasmina Imamovića u Tuzli upravo u tijeku i u ozbiljnom narastanju, putem "javnog" komplota "enkista" i SDA sa svojim satelitskim "patriotskim" kolaboracionostima i otvorenim izdajnicima urbanog, građanskog štiha, sa hrpom raznih drugih nezadovoljnika, s pravom ili bez prava.

Da li će prevladati mudrost i svijest o krucijalnom značaju zajedničkog interesa historijskog političkog trenutka Tuzle ili panični anegdotski egoizam: "Konja! Kraljevstvo za konja dajem." Ili egzotika pristupačne cijene sezone karte za "Panoniku", pitanje je sad ?!

2019. Derviš Čičko

Date: 27-07-2019